01/05/2020

Το κέρδος από την πανδημία είναι το τεστ αυτογνωσίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης

Πρωτοπρεσβυτέρου Αθανασίου Πολ. Τύμπα, Θεολόγου-Μουσικού

1ον ΤΕΣΤ ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑΣ για τον καθένα μας προσωπικά. Είδαμε αν μπορούμε να επικοινωνούμε διά της προσευχής με το Θεό. Είδαμε, μακριά από την εργασία μας και πολλές ώρες στο σπίτι, εάν μπορούμε να ανεχθούμε τα παιδιά μας την σύζυγό μας ή ακόμη και το ίδιο μας τον εαυτό. Ανακαλύψαμε θέλοντας και μη τα ελαττώματά μας και τα προτερήματά μας.

2ον ΤΕΣΤ ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ. Απ’ ότι αποδείχτηκε κρατά ακόμη η πατρίδα μας ως τρόπο ζωής αρκετά στοιχεία από την Ελληνοορθοδοξία. Οι πολιτικοί μας έβαλαν σε πρώτη μοίρα το να σώσουν ανθρώπινες ζωές παρά το οικονομικό κόστος. Αντίθετα σε όλον τον λεγόμενο δυτικό κόσμο θάβανε τους νεκρούς στα χωράφια με τις μπουλντόζες μακριά από τους συγγενείς τους, «σαν το σκυλί στο αμπέλι», όπως λέει ο λαός μας. Εδώ και τρεις μήνες μια πόλη είκοσι

χιλιάδων κατοίκων εξαφανίζεται κάθε ημέρα. Αυτό δεν γινόταν ούτε στον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο. Και όλα αυτά για να μην στερηθούν οι δυνατοί της γης το χρήμα και τα υλικά αγαθά.

3ον ΤΕΣΤ ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΕΝΩΣΗ. Που είσαι π. Γεώργιε Μεταλληνέ να δεις αυτά που μας δίδασκες πριν τριάντα χρόνια. Κάθε πέντε ημέρες κάποιος γονέας στην Γαλλία σκοτώνει το παιδί του διότι δεν μπορεί να το ανεχθεί δίπλα του μέσα στο σπίτι ή γιατί δεν διαβάζει από το διαδίκτυο τα μαθήματά του. Η ενδοοικογενειακή βία και οι ψυχικές ασθένειες ανάγκασαν πολλά κράτη να σπάσουν την καραντίνα. Ο Διαφωτισμός και ο ορθολογισμός σε όλο τους το μεγαλείο. Μήπως αν δεν προσέξουμε την παιδεία μας σε λίγα χρόνια γίνουμε και μείς ίδιοι ή και χειρότεροι;

4ον ΤΕΣΤ ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΝΟΡΙΕΣ ΜΑΣ. Πόσοι χριστιανοί ζήτησαν από τον ιερέα τους με κάποιο τρόπο να κοινωνήσουν; Πόσοι φοβήθηκαν μην μολυνθούν από τη Θεία Κοινωνία; Πόσοι ιερείς βρήκαν τρόπο να κοινωνήσουν όσους χριστιανούς το επιθυμούσαν διακαώς; Πόσοι κατ’ όνομα χριστιανοί έγιναΝ οι καταδότες του ιερέα τους που έβαλε την Μεγάλη Εβδομάδα λίγους παραπάνω χριστιανούς μέσα στην Εκκλησία;

5ον ΤΕΣΤ ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΦΡΟΝΗΜΑ ΜΑΣ. «Η πανδημία του κορωνοϊού έδειξε κάτι που θα μας ξινίσει αν το ακούσουμε, αλλά είναι η αλήθεια και θέλει πνευματικά κότσια να το δεχτούμε, ότι έχουμε επιφανειακή ορθόδοξη πνευματικότητα. Αντί να ενωθούμε, διαλυθήκαμε, αντί να είμαστε αγκαλιά, γυρίσαμε τις πλάτες μας ο ένας στον άλλο για το ποιος έχει δίκιο και περισσότερο «Χριστό» στο μυαλό του. Ρίξαμε πυρά σε ιερείς, δεσποτάδες, Συνόδους, Εκκλησίες και αντί όλοι μαζί να είμαστε ένα, ακόμα και στο λάθος , ακόμα και στην κατηφόρα , διαλυθήκαμε». (π. Σπυρ. Σκουτής).

Πολλές θρησκευτικές ιστοσελίδες την ώρα που ο λαός προσπαθούσε να γλυτώσει από τα ψυχοφάρμακα σκορπούσαν και σκορπούν τον φόβο. «έρχεται ο αντίχριστος, θα μας βάλουν το τσιπάκι μαζί με το εμβόλιο, θα έρθει πείνα, μαζέψτε τρόφιμα για ένα χρόνο» και άλλες υπερβολές που γράφονται σε αμέτρητα άρθρα που αποδεικνύουν ότι γεμίσαμε αλάνθαστους πάπες. Ο Αγ. Πορφύριος όταν του λέγαν διάφορα τέτοια έλεγε: «δεν γνωρίζω πότε θα γίνουν όλα αυτά, εμένα με ενδιαφέρει αν την στιγμή του θανάτου μου είναι έτοιμη η ψυχή μου». ΄Όλοι οι σύγχρονοι άγιοι σκορπούσαν την χαρά της Αναστάσεως και όχι τον φόβο. Οι «δυνατοί» της γης καθορίζουν την ζωή μας ή η πρόνοια του Θεού;

Προσωπικά σε εμένα ο Αγ. Πορφύριος, ο Αγ. Ιάκωβος και ο Γέροντας Κύριλλος έλεγαν πως στις δύσκολες στιγμές θα ακολουθείς αυτό που λέγει η Ιερά μας

Σύνοδος.

Να το πιο ορθόδοξο κείμενο κατά την ταπεινή μου και όχι αλάνθαστη γνώμη που διάβασα αυτές τις ημέρες του γνωστού θεολόγου Δημητρίου Τσελεγγίδη: «Βρισκόμαστε μπροστά σε γεγονότα με «αποκαλυπτική» σημασία για όλους μας. Γι’ αυτό και τα μέτρα, που ανακοινώθηκαν, θα πρέπει να γίνουν αποδεκτά ως κοινό «επιτίμιο της δυσσεβείας» όλων μας, ως κάποιο δηλαδή φιλάνθρωπο παιδαγωγικό μέσο, που παραχώρησε ο μακρόθυμος και πολυεύσπλαχνος Θεός μας, με την αγαπητική πρόνοιά Του, προκειμένου να οδηγηθούμε όλοι μας, κλήρος και λαός, στην σωτήρια μετάνοια, που νοείται ως στροφή του νου μας στο Θεό. Να προσλάβουμε το «επιτίμιο» αυτό ταπεινά, με ευχαριστία και να το υπομείνουμε με πνεύμα βαθιάς μετανοίας, ως πικρό αλλά καθαρτικό φάρμακο για την θεραπεία μας. Έτσι, η μετάνοιά μας θα γίνει η αποτρεπτική ασπίδα του αγίου Πνεύματος, εντός μας. Θα γίνει η αόρατη και αλεξίκακη ομπρέλα για την ασφαλή προστασία μας.

Η θλίψη που διερχόμαστε, ελέγχει αλαθήτως την κλίση της προαιρέσεώς μας. Διαπιστώνουμε δηλαδή πού κλίνει το θέλημά μας, στον Θεό ή στον κόσμο;».

Το άρθρο αναδημοσιεύει η ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΤΡΙΚΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ στην επίσημη ιστοσελίδα της